

التقاط (روش شناسی معرفت دین و دینی)

التقاط یک **خطای معرفتی** در درک دین است.

الف. عبارت است از 1. جایگزین کردن داده های ریزوماتیک، به جای معرفت قطعی دین (**التقاط ادراج**) 2. یا تحمیل یک تفسیر، به دلالت صحیح متن دین؛ بر اساس انگیزه یا معرفتی بیرون دین (**التقاط تحمیل یا تفسیر**) 3. همچنین توسعاً می توان عمل خودسرانه به نام شرع مقدس را التقاط نامید. تفسیر به رای از مقوله التقات است.

ب. فرآورده های تعاملات علم ساختی ای که در آن محکومات دین، نقش ناوبرانه دارند، التقاطی نیستند.
